

היום אסלה לעצמי

כתבה: נורית אורון

היום, אסלה לעצמי,
על היותי כמו כולם - אנושי.
על מילים מיותרות שאמרתני,
על משימות שלא סיימתני.
על רגעים בהם לא חשבתני על טובת הגוף,
על מפגשים בהם הייתי, אפוף, שפוף, חצוף.
אסלה לעצמי היום, על מה שהיה אתמול,
כשהבטן אמרה ימינה ואני פניתי לשמאל.
אסלה על תודה ששכחתי לומר,
ועל שבקשת עזרתי ואמרתני אולי מחר...
אסלה על שלעיתים משתלטת העצלות,
ועל כך שלא תמיד מתחשק לי להתנהל ביעילות.
אסלה על ששוב נפלתי להרגלים ישנים,
ואח"כ גם כעסתי והעמדתי את עצמי לדין.
על כך שלפעמים מתחשק לי להיות עמוק במחילה,
ולהרגיש עצבות, קושי, ואולי חולשה.

אסלה לעצמי שגם ההפך קורה לפעמים,
כשמתחשק לי להיות מוחצן, ולגמרי לא תמים.
ושפתאום אני אופטימי חסר תקנה,
ולעיתים מתאכזב ונשאר רק עם הציפייה...
סליחה שלא עמדתי ביעדים ומטרות,
עצמתי עיניים ועיגלתי פינות.
אסלה לעצמי על שלא הצלחתי להשתנות מקצה לקצה,
ושהעולם לפעמים נראה לי מסובך וקשה.
אסלה שגם השנה טרם הגעתי "להארה"
ולא הכל מובן לי ולעיתים אני זקוק לעזרה.
אסלה על שלא הצלחתי לתקן את העולם מסביב,
ושלא תמיד הצלחתי להיות חייכן ואדיב.
אסלה לעצמי שלפעמים אני מעדיף לשכוח, לא לטרוח, קצת למרוח ואולי בכלל לברוח.
ובעיקר אסלה לעצמי על שלפעמים אני לא מצליח בכלל לסלוח...

גמר חתימה טובה

יום כיפור, תשע"ג